

Forbindelsen med Banegaarden. Nu er den jo med stor Bekostning bleven tilvejebragt saa god, som ønskes kan, idet der er en Forbindelse fri for Niveauoverskæringer fra Banegaarden ned til Havnen ad en kort og let befarlig Vej. Den vil oprettholdes fuldt ud, naar man vælger Østprojektet, som jo netop bliver i samme Nærhed af Banegaarden. Men vælger man Vestprojektet, nødes man til at føre de nuværende Forbindelsesspor videre mod Vest, langs med den nordre Side af den nuværende Dokhavn, klemt ind imellem de derværende store Bygninger. Det er maaske muligt i den første Tid at bestride den Trafik, der vil komme til en vestlig Havn og Fiskerihavnen, ad det Spor, der nu er, men det er meget sandsynligt, at det snart vil vise sig at være umuligt, og saa staar man overfor Spørgsmaalet om at skulle ekspropriere og nedrive nogle af disse store og forholdsvis ny Bygninger for at faa Forbindelsen fra Banegaarden ned til Havnen tilstrækkelig god. Og selv om man ser bort derfra, har Forbindelsen til Vesthavnen den store Mangel, at den gaar paa tværs af Færdselslinierne fra Byen ned til den nuværende Havn, der ogsaa efter Vestprojektet skal bevares som Eksporthavn i dens nuværende Omfang. Det er jo aldrig behageligt. Hele Trafikken til Vesthavnen skal i Niveau overskære Færdselslinierne. Det har været et meget væsentligt Motiv for mig, foruden Besejlingsforholdene, til at vælge Forslag V.

Jeg skal endnu med Hensyn til Ønsker, der ere komne udefra, nævne, at ogsaa de samvirkende jydsk Landboforeninger have fremsat en indtrængende Anmodning til Regeringen og maaske ogsaa til Rigsdagen om en snarlig Forbedring af Forholdene ved Esbjerg Havn. Jeg skal dog i denne Forbindelse betone, at de ikke have taget og, jeg tør vist sige, ikke villet tage Standpunkt til Forslaget Øst eller Vest.

Hermed tror jeg tilstrækkelig at have forklaret for det høje Ting, hvad det er, Striden har staaet om, med Hensyn til Lovforslagets Hovedindhold, som jo er dens § 1. Men ved Siden deraf maa jeg ogsaa med et Par Ord omtale Indholdet af §§ 2 og 3.

§ 2 gik i den Skikkelse, hvori jeg forelagde Forslaget i Aar — den samme som den, hvori det blev forelagt i Fjor, — ud paa at bemyndige Ministeren til efter Reglerne i Forordning af 5. Marts 1845 for Staten at erhverve et ca. 323,000 Kv.-Alen stort Areal ved Esbjerg Havn. Tanken hermed var ikke blot at erhverve

det Areal, som var nødvendigt til Anlæg af selve den projekterede Havneudvidelse, men tillige det Areal, som de Herrer paa Forslag V. ville finde angivet med gul Farve i det østlige Hjørne af Kortet. Naar man fra Regeringens Side har foreslaaet at ekspropriere hele dette Areal, er det, for at Staten som Vederlag for de betydelige Udgifter dog kunde indvinde den Fordel, som formentlig fremkommer ved Værdistigningen paa dette Areal, naar Havnen udvides mod Øst. Det er efter min Mening i fuld Overensstemmelse med Grundlovens § 82 om, at naar Almenvellet kræver det, kan Staten ekspropriere. Og Tanken har vundet særlig stærk Anklang fra alle Sider i det andet Ting. Ingen har rejst Indvendinger derimod. Tværtimod har Folketingets Udvalg enstemmig indstillet og Folketinget enstemmig vedtaget at udstrække denne Bemyndigelse for Regeringen til at ekspropriere indenfor Esbjerg Kommunes Grænser i en betydelig Grad. Paragraffen har nemlig i Folketinget faaet en ny Affattelse, der gaar ud paa at „Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til efter Reglerne i Forordning af 5. Marts 1845 og efter Samraad med Esbjerg Kommune saavel Øst for Havnen som i Kommunens nordlige og vestlige Del at ekspropriere saadanne lidet bebyggede Arealer, som det i det offentlige Interesse maatte skønnes nyttigt at besidde.“ Jeg har ikke kunnet indvende noget imod denne Udvidelse af den Bemyndigelse, jeg selv har søgt, og vil, hvis denne Paragraf vedtages, selvfølgelig indlede Forhandlinger med Esbjerg Kommune og for Staten erhverve de Arealer, vi maatte blive enige om. — At endvidere efter § 2, andet Stykke, noget af dette Areal kan overlades til Esbjerg til Ekspropriationsværdi, giver efter min Mening en Frihed i mine Bevægelser, som jeg heller ikke kan have noget væsentligt at indvende imod.

Endelig er der Lovforslagets § 3, der for det første kræver det tidligere af mig omtalte Tilskud fra Esbjerg Kommune af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men dernæst, for paa en Maade at hjælpe dem til at præstere denne halve Million, giver Kommunen Ret til i Henhold til nærmere Bestemmelser i en Vedtægt, som efter Byraadets Indstilling skal endelig stadfæstes af Indenrigsministeriet, at ligne denne halve Million paa den Værdistigning, som de øvrige, ikke eksproprierede Grunde maatte undergaa ved den stærke Forøgelse af Trafik- og Næringsliv, som utvivlsomt vil komme i Esbjerg By, naar dette store Ar-